

stemmelse igjennem, som nu i saa Henseende er gjældende, nemlig Bestemmelsen af 4de April 1848, og det er netop denne, som har gjort Krumslutning langt almindeligere end nogen- sinde før, — det er denne Bestemmelse, som har bevirket, at Krumslutnings = Straffen nu kan ikkjendes, ikke blot som hidtil af Jurisdictionsheserne, men af alle Stabsofficerer, af Capitainer, ja endogsaa af Lieutenanter, vel i nogen ringere Tid, fra 12 Timer for den Ringeste og indtil 48 Timer op efter; det er netop ved Bestemmelserne i Resolutionen af 4de April 1848, at denne Straf er indført i en videre Udstrækning, og dette var vistnok aldeles vel begrundet i Forholdene, fordi netop de tidligere Lovbud af 1844 og 1846 havde taget de Straffe bort, som hurtigt og let kunne foregaae der, hvor der skulde virkes ved Straf. Jeg er derfor vel aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand, som jeg sidst nævnte, i hans Uttringer med Hensyn til denne Straf, hvilke jeg anseer for at være fuldkommen tilstrækkelige til Dplysning i denne Henseende, men jeg kan ingenlunde være enig med ham, naar han mener, at det dog i ethvert Tilfælde skulde være heldigt, at en saadan Interpellation, naagtet den var saa svagt funderet, kom frem heri Thinget, fordi det efter hans Formening er bedre, at man faaer Dplysninger end at slike misbilligende Uttringer og Domme snige sig omkring. Det er vistnok godt, at Noget drages frem for Lyset og Offentligheden, isædeifor at snige sig om, men vel at mærke, naar det drages frem paa en saadan Maade, at det kan finde sin virkelige Dplysning; men det er netop Feilen her, at det ikke kan faae en saadan Dplysning; det er en Umulighed, ved Discussioner her i Thinget at godtgjøre, hvorledes en saadan Art af Straf maa betragtes efter de nuværende Forhold, naar man seer hen til Militairetaten i det Hele, og seer hen til den hele Straffelovgivning; thi uden at man har en tilstrækkelig Kundskab dertil, kan man ikke sælde nogen Dom; og hvad angaaer de enkelte Tilfælde, hvor Straffen skulde være anvendt, da er det endnu mindre muligt at godtgjøre, at ingen Uretfærdighed og Ubillighed har fundet Sted, og selv naar den ærede Krigsminister har efterkommet det Løfte, som

han før gav, at fremlægge saadanne Lister, der vel at mærke indgives maanedlig og faae deres Afgjørelse i Krigsministeriet og Generalauditoriatet, holder jeg mig overbevist om, og jeg kjender dog en Deel til disse Lister, at en stor Mængde her i Thinget vil finde, at man ikke engang der kan have nogen tilstrækkelig Dplysning om, hvorledes de Forseelser have været beskafne, hvorfor Straf er idømt, ja jeg troer endogsaa, at Flere ville finde, at de give et aabenbart Beviis for, at man har handlet uretfærdigt, og, som jeg før anførte, og det troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vistnok vil samtykke i, er det ikke muligt igjennem en saa eenfaldig Betragtning, at komme til nogen rigtig og klar Opfattelse af Forholdets Bestaafenhed.

Mée: Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt den stillede Forespørgsel, efter Indhold eller Form, er besøiet eller betimelig; jeg troer, at det nu kun kommer an paa, at dvæle ved Besvarelsen deraf. I saa Henseende skyldes vistnok den høitærede Krigsminister Tak for det sidst gjorte Tilbud; men jeg maa dog bemærke, at, naar den ærede Krigsminister har meent, at Grunden til at bestemme sig for Forelæggelsen af Lister skulde være at søge i Motiveringen af det Forlangende, som derom stillede, saa troer jeg i alt Fald, at ved Siden deraf Grunden ogsaa maatte findes i hvad der er fremkommet fra den ærede Krigsminister selv, naar der nemlig af ham er sagt i Motiverne til Disciplinarloven, at den omhandlede Krumslutningsstraf siden 1846 er bleven meget benyttet. Det er tidligere blevet ytret af den ærede Krigsminister, at Benyttelsen af denne Straf ikke havde fundet Sted i et stort Omfang, og nogen Modsigelse synes mig altsaa her at være tilstede; men uden Hensyn hertil frembyder sig her en Anledning til at komme nærmere ind paa Sagen; thi det er vistnok fuldkomment sandt, at det altid er vanskeligt at sige, naar Misbrugen af den Straffemyndighed, som er lagt i den enkelte Befalingsmands Magt, indtræder. Men paa den anden Side er det ogsaa vist, at den hyppige Brug let fører til Misbrug, og, da det nu er erkjendt, at Anvendelsen af